

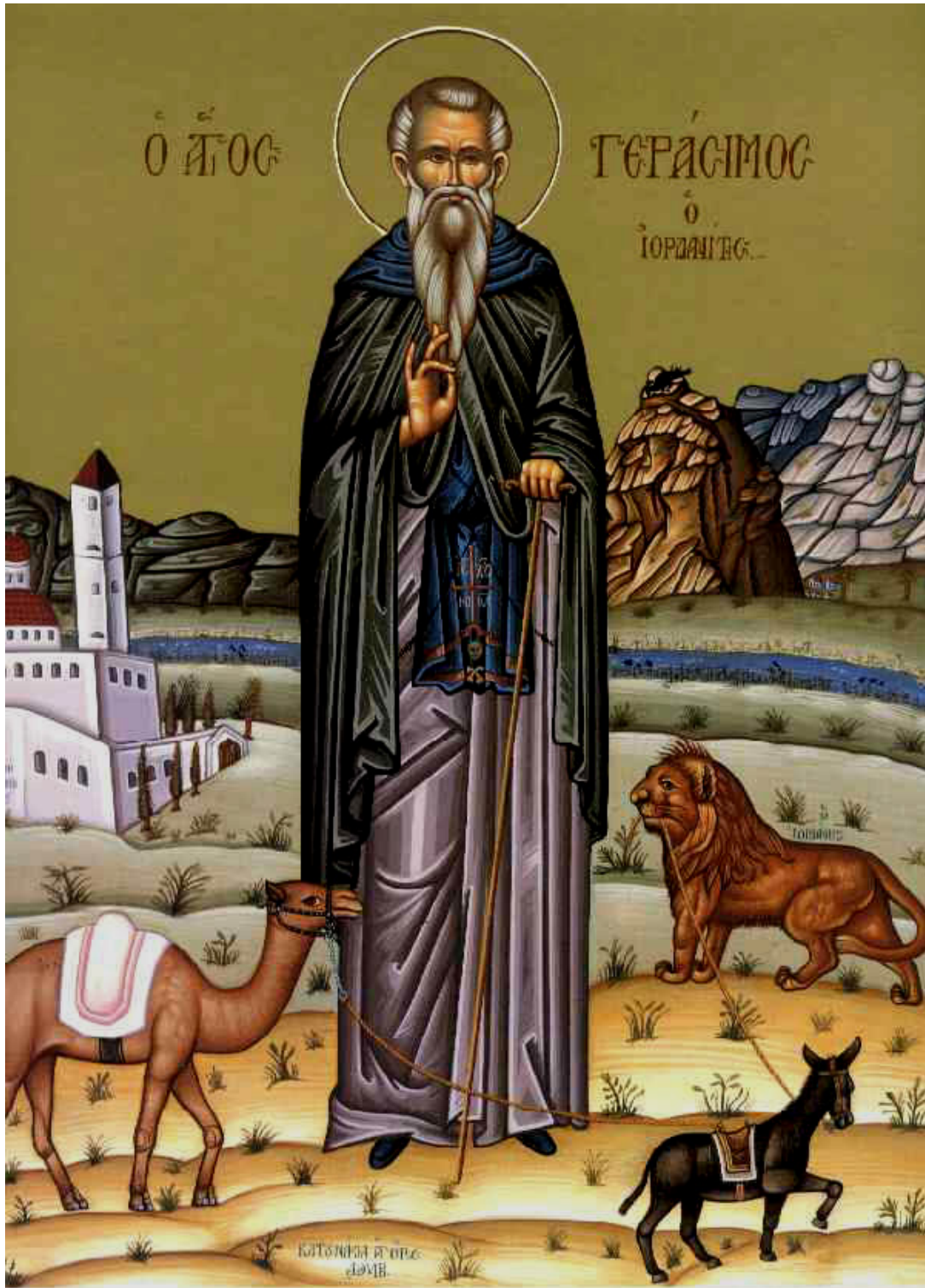
23 Σεπτεμβρίου 2015

Θαύματα του Αγίου Γερασίμου Ιορδανίτη

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Ανάσταση νεκρού

Όταν ακόμα ήταν στη ζωή ο Άγιος Γεράσιμος ανάστησε ένα νεκρό. Πώς όμως έγινε το μεγάλο και παράδοξο αυτό θαύμα; Κάποτε κοιμήθηκε κάποιος μοναχός της Λαύρας και δεν το έμαθε ο Άγιος, που ήταν τότε ηγούμενος. Όταν κτύπησε το σήμαντρο για την κηδεία του, πήγε κι ο γέροντας στο ναό. Όταν είδε το λείψανο

λυπήθηκε γιατί δεν τον αποχαιρέτισε, πριν φύγει από τη ζωή. Πήγε λοιπόν κοντά στο φέρετρο και λέγει στον πεθαμένο:

- Σήκω, αδελφέ, να αποχαιρετιστούμε.

Τότε ο νεκρός μοναχός αναστήθηκε, σηκώθηκε και αποχαιρέτισε τον Άγιο. Αυτός μετά του ξαναείπε:

- Κοιμήσου τώρα μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία, οπότε θα σε αναστήσει ο Χριστός.

Πραγματικά ο μοναχός ξαναμπήκε στο νεκροκρέβατο και συνέχισε τον αιώνιο ύπνο του.

Αν σκεφτούμε ότι νεκρούς ανάστησε μόνο ο Χριστός, μερικοί απόστολοι και λίγοι άγιοι, θα καταλάβουμε σε ποια ύψη αγιότητας είχε φτάσει ο Άγιος Γεράσιμος.

Θεραπεία δωδεκάχρονου με ψηλό πυρετό

Μετά την κοίμηση του ο Άγιος Γεράσιμος ανακηρύχθηκε άγιος και έκανε θαύματα, από τα παλιά εκείνα χρόνια μέχρι και σήμερα. Πολλοί μάλιστα λένε ότι ο Άγιος άκουσε πολύ γρήγορα τις παρακλήσεις και τις προσευχές τους και τους έκανε καλά. Γι' αυτό από πολλούς ονομάζεται «Ο Άγιος Εξπρές». Ο Άγιος είναι πάντα ζωντανός, κυκλοφορεί ανάμεσα στους προσκυνητές και στους άλλους πιστούς, συνομιλεί μαζί τους, τους παρηγορεί, τους ενθαρρύνει, τους θεραπεύει και σκορπίζει παντού την αγάπη του.

Ο τωρινός ηγούμενος, αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος, διηγείται το πιο κάτω θαύμα.

- Πριν είκοσι χρόνια περίπου ήρθε από τα Ιεροσόλυμα ο διάκονος Ειρηναίος της μονής Σινά. Είχε μαζί του και ένα δωδεκάχρονο αγόρι από την Κρήτη που φοιτούσε στη σχολή της Σιών. Ήταν Σάββατο απόγευμα, ήμουν πολύ κουρασμένος και ζύμωνα, γιατί δεν είχα πρόσφορο για τη λειτουργία της Κυριακής. Ξαφνικά το παιδί παρουσίασε πολύ ψηλό πυρετό, είχε φοβερούς πονοκεφάλους και ανυπόφορους πόνους. Δεν ήξερα τι να κάνω. Όχημα δεν είχα, εκτός από ένα μηχανάκι, δεν μπορούσα να το πάρω στο γιατρό και ήμουν σε απελπιστική κατάσταση. Προσευχήθηκα στον Άγιο να κάνει το παιδί καλά. Κατά τις έντεκα η ώρα ο διάκος και το παιδί αποκοιμήθηκαν. Εγώ ήμουν κατακουρασμένος, είχα τα ψωμιά στο φούρνο, σκεφτόμουν τη λειτουργία της επόμενης μέρας και παρακαλούσα θερμά τον Άγιο να κάνει καλά το άρρωστο παιδί. Σε μια στιγμή ο διάκος ακούει την πόρτα να κτυπά. Σηκώνεται, κοιτάζει, δεν ήταν κανένας. Ήρθε και με βρήκε και πήγαμε μαζί στο δωμάτιό τους. Του είπα ότι ο Άγιος θα ήτανε. Δεν πρόλαβα να τελειώσω την κουβέντα και το παιδί, εκεί που παραμιλούσε, ξύπνησε και μου είπε: «Γέροντα, έγινα μούσκεμα. Ένας παππούλης έριξε απάνω μόνο έναν τενεκέ νερό». Του έβγαλα το φανελάκι και το σκουπίσαμε με την πετσέτα. Σε πέντε λεπτά κοιμήθηκε ήσυχο, χωρίς πυρετό και το πρωί ήταν τελείως καλά.

Ο Άγιος προσφέρει φρούτα στους προσκυνητές του

Ο ηγούμενος Χρυσόστομος συνεχίζει:

- Μια φορά ήταν εδώ, στους Αγίους Τόπους, ένα γκρουπ από την Ελλάδα, με ένα δεσπότη - Διονύσιο τον λέγανε - από μια περιοχή της Μακεδονίας. Είχε έρθει με φοιτητές της θεολογίας. Ειδοποιήσανε από την Ιεριχώ ότι έρχονται κι αν μπορούσα να τους ετοιμάσω φάβα (γιατί εγώ συνηθίζω να ψήνω φάβα για τον κόσμο).

Όταν μπήκανε μέσα στο μοναστήρι είπα στο δεσπότη: «Δεσπότη μου, να με συγχωρέσεις αλλά δεν έχω φρούτο να φάτε μετά τη φάβα». Σε λίγο μπαίνει ένας στρατιώτης μ' ένα κασόνι πορτοκάλια και λέει: «Αμπούνα, (Γέροντα) πάρε αυτά τα πορτοκάλια». Εγώ απόρησα, γιατί έφυγε αμέσως και πήγα να δω από ποιο στρατόπεδο είναι. Βγαίνω έξω, κοιτάζω από δω, κοιτάζω από κει, τίποτα. Άφαντος ο στρατιώτης. Φωνάζω έναν εργάτη και τον ρωτάω πού πήγε ο στρατιώτης. Αυτός απορεί και μου λέει ότι δεν είδε κανένα στρατιώτη να μπαίνει στο μοναστήρι. «Πώς δεν μπήκε» του λέω. «Να τα πορτοκάλια». Αυτός έμεινε κόκαλο και λέει: «Δεν μπήκε κανείς. Εγώ εδώ ήμουν, στην πόρτα. Δεν ήρθε κανένας ούτε φάνηκε κανένα τζιπ». Μπήκα μέσα και είπα στο δεσπότη ότι ο Άραβας δεν είδε κανένα να μπαίνει. Όλοι απόρησαν και είπαν ότι τον είδαν με τα μάτια τους. Βγαίνουν όλοι έξω - ένα λεπτό είχε περάσει -δε βλέπουν τίποτα. Κι αυτοκίνητο να 'ταν, δε θα προλάβαινε ν' απομακρυνθεί. Φρόντισε ο Άγιος και έστειλε φρούτα.

Θαυματουργική ανεύρεση νερού για το μοναστήρι

Ο ηγούμενος Χρυσόστομος συνεχίζει τη διήγηση του, φέρνοντας στο νου του ακόμα ένα από τα πολλά θαύματα του Αγίου Γερασίμου.

Το πηγάδι στην αυλή του μοναστηριού είχε πολύ λίγο νερό, που έπιανε από τη βροχή. Γι' αυτό ζήτησα και μου έδωσαν οι Εβραίοι λίγο νερό. Και πάλι όμως δεν ήταν αρκετό για τις ανάγκες του μοναστηριού. Έτσι αποφάσισα να σκάψω σ' ένα διπλανό χείμαρρο, όπου είχα ακούσει ότι υπήρχε παλιά νερό. Σκάβαμε τρεις εργάτες. Ο Σαμίρ, ένας Άραβας που είχα εδώ από μικρό παιδί, ένας προσωρινός εργάτης και εγώ. Αφού κατεβήκαμε είκοσι τρία μέτρα βάθος δε βρήκαμε ούτε ίχνος νερού. Θυμάμαι ήταν μεσημέρι. Ήμουν κατακουρασμένος και στενοχωρημένος και κάθισα κάτω από ένα αγριόδεντρο, για να ξεκουραστώ λιγάκι. Τότε είπα: «Άγιε μου Γεράσιμε, φαίνεται ότι δεν θέλεις να βρούμε νερό. Αν δεν το βρούμε και σήμερα θα το κλείσω το πηγάδι». Δουλεύαμε με τον παραδοσιακό τρόπο. Σκάβαμε με την τσάπα και τον κασμά και καθαρίζαμε με το φτυάρι, για να κατεβούμε κάτω. Εκείνη την ώρα σκάβανε κάτω δύο εργάτες κι εγώ ήμουν απάνω και άδειαζα τους κουβάδες. Μου φωνάζουν: «Αμπούνα, έλα κάτω

γιατί βρήκαμε χαλίκι». Είχανε βρει μόνο χώμα, χωματόπετρα. Σηκώθηκα αμέσως. Κατεβαίνω κάτω, παίρνω αμέσως τον κασμά και αρχίζω μόνος μου να σκάβω. Έσκαβα, έσκαβα, έσκαβα, κατέβηκα γύρω στο μισό μέτρο και παρατήρησα ότι όλο και πιο βρεγμένο ήταν το χαλίκι. Στο ενάμισι μέτρο βρήκαμε το νερό. Πιστεύω πως ήταν οπωσδήποτε θαύμα του Αγίου. Αν δεν τον παρακαλούσα και δεν συνεχίζαμε το σκάψιμο, την άλλη μέρα θα το έκλεινα το πηγάδι, γιατί ήταν και παράνομο. Οι Εβραίοι απαγορεύουν ν' ανοίξεις πηγάδι ή να κτίσεις κάτι χωρίς άδειες, γι' αυτό κι έχω πάντα προβλήματα. Μεγαλύτερο θαύμα του Αγίου είναι που το νερό ήταν καθαρό και γλυκό. Στην περιοχή αυτή τα νερά, επειδή είναι κοντά η Νεκρά Θάλασσα, είναι όχι μόνο αλμυρά, αλλά λύσσα, έχουν θειάφι και μυρίζουν σαν κλούβια αυγά.

Παρουσία του Αγίου στο ναό του

Πριν δώδεκα χρόνια περίπου ο ηγούμενος είχε πάει στην Ελλάδα. Στο μοναστήρι βρισκόταν μια ρουμάνα καλογριά, η Μαρία, ο Ασάμ ο άραβας, μικρό παιδί τότε και δίπλα στη σπηλιά η γερόντισσα Χριστοδούλη.

Κάθε νύκτα ακούγανε την πόρτα της εκκλησίας του Αγίου Γερασίμου να ανοίγει και να κλείνει. Πήγαινε η Μαρία να δει ποιος ήταν και δεν έβλεπε κανένα. Το ίδιο και ο Ασάμ, που γύριζε στο μοναστήρι, κοίταζε και δεν έβλεπε κανένα.

Όταν ο π. Χρυσόστομος γύρισε στο μοναστήρι τον ρωτήσανε:

- Γέροντα, ποιος ανοιγοκλείνει την πόρτα της εκκλησίας κάθε βράδυ;

Κι εκείνος τους απάντησε;

- Ο Άγιος Γεράσιμος είναι, ποιος άλλος να είναι;

Ο Άγιος εκτελούσε χρέη φύλακα του μοναστηριού, όταν απουσίαζε ο αγιοταφίτης φύλακάς του.

Επίσης μέσα στο μοναστήρι πάρα πολλοί ένιωσαν μια θαυμάσια ευωδία, που δεν μπορούν να περιγράψουν με λόγια.

Θεραπεία νεαρού μαθητή στην Κύπρο

Η Δ.Σ. από τη Λάρνακα της Κύπρου διηγείται:

- Ο γιος μου Γιώργος, δεκαπέντε χρονών, είχε σοβαρό πρόβλημα υγείας. Για πέντε ως έξι μήνες συνέχεια, κάθε μέρα, λιποθυμούσε. Πήγαμε σε πολλούς γιατρούς, ξοδέψαμε πολλά λεφτά, υποφέραμε πολύ, μέχρι που ακούσαμε για τον Άγιο Γεράσιμο και τον ηγούμενο Χρυσόστομο.

Μιλήσαμε μαζί του και μετά από παράκληση στον Άγιο, το παιδί έγινε καλά. Τώρα εργάζεται κανονικά. Ενώ πιο πριν είχε και πρόβλημα καρδιάς από πολύ μικρός, οι τελευταίες εξετάσεις έδειξαν ότι χαίρει άκρας υγείας και δεν έχει το παραμικρό.

Ο Άγιος Γεράσιμος εξομολογεί αντρόγυνο

Ένα αντρόγυνο διηγιόταν το παρακάτω θαύμα:

- Πριν λίγα χρόνια ήρθαμε στο μοναστήρι του Αγίου και μείναμε για λίγες μέρες. Ένα απόγευμα παρακαλέσαμε τον ηγούμενο να μας εξομολογήσει, αν είχε χρόνο. Ο γέροντας απάντησε ότι δεν μπορούσε, γιατί είχε πολλές δουλειές. Μετά από λίγο ανεβήκαμε τη σκάλα και μπήκαμε στο ναό του Αγίου Γερασίμου. Εκεί συναντήσαμε πάλι τον ηγούμενο. Όταν μας είδε, μας είπε με πολλή αγάπη: «Ελάτε, παιδιά μου, να σας εξομολογήσω».

Όταν τελείωσε η εξομολόγηση, κατεβήκαμε πάλι στο προαύλιο. Σε λίγο περνούσε από κοντά μας ο ηγούμενος και τον ευχαριστήσαμε γιατί, παρόλες τις σκοτούρες και την κούραση, μας έκανε το χατίρι και μπήκε στον κόπο να μας εξομολογήσει. Τότε εκείνος έκπληκτος μας είπε:

- Τι λέτε, βρε παιδιά; Εγώ σας εξομολόγησα; Εγώ κανένα δεν εξομολόγησα σήμερα. Αφού σας είπα ότι δεν είχα καιρό και ήμουν και κουρασμένος.

Εμείς μείναμε άφωνοι. Καταλάβαμε ότι εκείνος που μας εξομολόγησε δεν ήταν άλλος από τον Άγιο Γεράσιμο. Εμφανίστηκε με τη μορφή του ηγουμένου, για να μην τον καταλάβουμε. Δοξάζουμε το Θεό και τον ευχαριστούμε. Επίσης ευχαριστούσαμε το μεγάλο Άγιο του, τον Άγιο Γεράσιμο, που μας έκανε τη μεγάλη τιμή να μας εξομολογήσει.

Ευλογεί ιερωμένο

Ένας ιερωμένος διηγήθηκε τα εξής:

- Μια μέρα βρισκόμουν στη μονή του Αγίου Γερασίμου και καθόμουν στην εσωτερική αυλή. Σε μια στιγμή πέρασε από μπροστά μου ο ηγούμενος και με ευλόγησε. Ύστερα από λίγο ξαναπέρασε και τον ευχαρίστησα για την ευλογία του, την ώρα που περνούσε από μπροστά μου, πριν λίγη ώρα. Ο ηγούμενος τότε μου είπε:

- Πάτερ, πριν λίγο δεν πέρασα από εδώ, ούτε σε ευλόγησα.

Τότε του απάντησα ότι ίσως κάποιος άλλος ιερωμένος να βρισκόταν στο μοναστήρι. Εκείνος όμως μου είπε ότι οι μόνοι ρασοφόροι που βρίσκονταν ως εκείνη την ώρα στο μοναστήρι ήμασταν εμείς οι δυο. Καταλάβαμε ότι ο Άγιος Γεράσιμος πήρε τη μορφή του ηγουμένου και έκανε βόλτες μέσα στο μοναστήρι του.

Πηγή: Ο Άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης. Βιογραφία για παιδιά και μεγάλους.

agapienxristou.blogspot.ca